

Hodina duchů

Jan Burian

Probudil jsem se náhle vprostřed noci
V domnění že jsem v domě sám
Duchové mě však měli zcela v moci
Měli tu mejdan přesně o půlnoci
No hrůza! A to říkám vám
Na duchu hned tak neklesám

Nebyly to však vůbec žádný ucha
Každej duch vlastnil notnou dávku ducha
Tak jsem se skrčil v koutku na pohovku
A myslel na to kdo má nobelovku
A kdo z těch duchů co sem takhle vlezli
Co složil napsal A co vynalezli

V rohu sám Nobel se svým dynamitem
Vedle něj Einstein relativně s citem
Vykládal o svém novém referátu
Edison tahal z kapes kousky drátu
Amundsen mával dlouhou bílou šálou
A Freud se tázal: Copak se vám zdálo?

Byla tu zkrátka spousta zvláštních hostů
Marie Curie tloukla pěstí o stůl
Picasso zkoušel cigaretou fresky
A Albert Schweitzer pouštěl starý desky
I Armstrong Louis a Armstrong Neil se smáli
A Kainar psal svý: Dobrý večer králi...

Hodina duchů Dřepím na posteli
Třicet tři roků a co dál?
Duchové děsí - vzdělaní a skvělí
Ptají se kdo jsem že mě neviděli
Kdo jsem a co jsem vykonal?